

Sygnatura akt VI Ka 351/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **18 maja 2018** r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach, Wydział VI Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący SSO Małgorzata Peteja-Żak

Sędziowie SSR del. Adam Prochaczek

SSO Piotr Mika (spr.)

Protokolant Marzena Mocek

przy udziale Anny Niesyt

Prokuratora Prokuratury Rejonowej w M.

po rozpoznaniu w dniu 18 maja 2018 r.

sprawy **S. R. (R.)** ur. (...) w R.,

syna J. i J.

oskarżonego z art. 279§1 kk w zw. z art. 64§2 kk, art. 13§1 kk w zw. z art. 279§1 kk w zw. z art. 64§2 kk, art. 279§1 kk, art. 275§1 kk w zw. z art. 64§2 kk

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach

z dnia 28 listopada 2017 r. sygnatura akt II K 779/15

na mocy art. 437 § 1 kpk i art. 636 § 1 kpk

1. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;

2. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa wydatki postępowania odwoławczego w kwocie 20 (dwadzieścia) złotych i wymierza mu opłatę za II instancję w kwocie 400 (czterysta) złotych.

Sygn. akt VI Ka 351/18

UZASADNIENIE

S. R. oskarżony został o to, że:

I. w dniu 17 kwietnia 2015 r. w M. przy ul. (...) po uprzednim pokonaniu zabezpieczeń drzwi balkonowych poprzez dokonanie odwiertu pod klamką dostał się do wnętrza domu jednorodzinnego, skąd zabrał w celu przywłaszczenia złotą i srebrną biżuterię oraz trzy zegarki, aparat fotograficzny N., klucze z mieszkania i altanki, 4 butelki z alkoholem o łącznej wartości 5.000 zł na szkodę M. R., przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa określonych w art. 64 § 2 k.k., przy czym przestępstwa tego dopuścił się, będąc uprzednio skazanym w warunkach art. 64 § 2 k.k. w ciągu pięciu lat, wyrokiem Sądu Rejonowego w Łąncucie (...) Wydział (...) z dnia 20 listopada 2008 r., sygn. akt II K 266/08, po rozpoznaniu ww. wyroku przez Sąd Okręgowy w Rzeszowie,

Wydział(...)(...)z dn. 13 marca 2009 r., sygn. akt II Ka 116/09 na karę jednego roku i sześciu miesięcy kary pozbawienia wolności za przestępstwo z art. 288 § 1 k.k. i art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 13 § 1 k.k. i w zw. z art. 11 § 2 k.k. oraz w zw. z art. 64 § 2 k.k. na karę dwóch lat i sześciu miesięcy pozbawienia wolności, którą odbywał w okresie od 9 czerwca 2011 r. do 13 marca 2012 r., okres zaliczony na poczet kary od 16 lutego 2008 r. do 13 listopada 2008 r.,

tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 k.k.. w zw. z art. 64 § 2 k.k.;

II. w dniu 02 stycznia 2015 r. w T. przy ul. (...) po uprzednim pokonaniu zabezpieczenia okna balkonowego poprzez dokonanie odwiertu w ramie okiennej dostał się do wnętrza domu jednorodzinnego, skąd usiłował dokonać kradzieży mienia wartości około 1000 zł na szkodę C. S., lecz zamierzonego celu nie osiągnął z bliżej nieustalonych przyczyn, przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa określonych w art. 64 § 2 k.k. opisanego wyżej,

tj. o przestępstwo z art. 13 § 1 k.k. w związku z art. 279 § 1 k.k. w związku z art. 64 § 2 k.k.;

III. w dniu 23 stycznia 2015 r. w P. przy ul. (...) po uprzednim pokonaniu zabezpieczenia drzwi tarasowych poprzez dokonanie odwiertu w ramie drzwi dostał się do wnętrza domu jednorodzinnego, skąd zabrał w celu przywłaszczenia złotą biżuterię oraz pieniądze o łącznej wartości 23.000 zł na szkodę J. P., przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa określonych w art. 64 § 2 k.k., przy czym przestępstwa tego dopuścił się, będąc uprzednio skazanym w warunkach art. 64 § 2 k.k. opisanego wyżej,

tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 k.k.. w zw. z art. 64 § 2 k.k.;

IV. w dniu 23 stycznia 2015 r. w P. przy ul. (...) po uprzednim pokonaniu zabezpieczenia drzwi tarasowych poprzez dokonanie odwiertu w ramie drzwi dostał się do wnętrza domu jednorodzinnego, skąd zabrał w celu przywłaszczenia paszport niemiecki na szkodę G. F., przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa określonych w art. 64 § 2 k.k. opisanego wyżej,

tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 k.k., 275 § 1 k.k. w związku z art. 64 § 2 k.k.;

V. w dniu 27 lutego 2015 r. w N. przy ul. (...) po uprzednim pokonaniu zabezpieczenia okna poprzez dokonanie odwiertu w ramie okiennej dostał się do wnętrza domu jednorodzinnego, skąd zabrał w celu przywłaszczenia złotą i srebrną biżuterię oraz dwa zegarki, dwa tablety marki (...), laptop, konsolę (...), pieniądze o łącznej wartości 38.200 zł na szkodę J. S., przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa określonych w art. 64 § 2 k.k.,

tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k.;

VI. w dniu 17 stycznia 2015 r. w O. przy ul. (...) po uprzednim pokonaniu zabezpieczenia okna poprzez dokonanie odwiertu w ramie okiennej dostał się do wnętrza domu jednorodzinnego, skąd zabrał w celu przywłaszczenia złotą i srebrną biżuterię, pieniądze w walucie euro, zegarek (...) o łącznej wartości 4.940 zł na szkodę D. i B. S., przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa określonych w art. 64 § 2 k.k., opisanego wyżej,

tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k.;

VII. w dniu 24 stycznia 2015 r. w R. przy ul. (...) po uprzednim pokonaniu zabezpieczenia drzwi tarasowych poprzez dokonanie odwiertu w ramie drzwi dostał się do wnętrza domu jednorodzinnego, skąd zabrał w celu przywłaszczenia złotą biżuterię o łącznej wartości 20.000 zł na szkodę T. W. (1), przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa określonych w art. 64 § 2 k.k., opisanego wyżej,

tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k.;

VIII. w dniu 14 lutego 2015 r. w M. przy ul. (...) po uprzednim pokonaniu zabezpieczenia drzwi tarasowych poprzez dokonanie odwiertu w ramie drzwi dostał się do wnętrza domu jednorodzinnego, skąd zabrał w celu przywłaszczenia złotą i srebrną biżuterię oraz pieniądze o łącznej wartości 1.650 zł na szkodę K. i P. K., przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa określonych w art. 64 § 2 k.k., opisanego wyżej,

tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k.;

IX. w dniu 13 lutego 2015 r. w T. przy ul. (...) po uprzednim pokonaniu zabezpieczenia drzwi tarasowych poprzez dokonanie odwiertu w ramie drzwi dostał się do wnętrza domu jednorodzinnego, skąd zabrał w celu przywłaszczenia złotą biżuterię oraz pieniądze o łącznej wartości 2.500 zł na szkodę A. L., przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa określonych w art. 64 § 2 k.k., opisanego wyżej,

tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k.;

X. w dniu 20 lutego 2015 r. w B. przy ul. (...) po uprzednim dokonaniu dwóch odwiertów w ramie drzwi tarasowych usiłował dostać się do wnętrza domu jednorodzinnego i dokonać kradzieży mienia zagrożonego przestępstwem o łącznej wartości 10.000 zł na szkodę K. P., lecz zamierzonego celu nie osiągnął z bliżej nieustalonych przyczyn, zarzucanego mu czynu dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa określonych w art. 64 § 2 k.k., opisanego wyżej,

tj. o przestępstwo z art. 13 § 1 k.k. w związku z art. 279 § 1 k.k. w związku z art. 64 § 2 k.k.;

XI. w dniu 23 lutego 2015 r. w Ż. przy ul. (...) po uprzednim pokonaniu zabezpieczenia drzwi tarasowych poprzez dokonanie odwiertu w ramie drzwi dostał się do wnętrza domu jednorodzinnego, skąd zabrał w celu przywłaszczenia złotą i srebrną biżuterię, pióro P. oraz pieniądze w różnej walucie o łącznej wartości 6.100 zł na szkodę M. S., przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa określonych w art. 64 § 2 k.k., opisanego wyżej,

tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k.;

XII. w dniu 10 marca 2015 r. w S. przy ul. (...) po uprzednim pokonaniu zabezpieczenia drzwi tarasowych poprzez dokonanie odwiertu w ramie drzwi dostał się do wnętrza domu jednorodzinnego, skąd usiłował dokonać kradzieży mienia wartości około 1.200 zł na szkodę A. S., lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na spłoszenie przez domownika, opisanego wyżej,

tj. o przestępstwo z art. 13 § 1 k.k. w związku z art. 279 § 1 k.k. w związku z art. 64 § 2 k.k.;

XIII. w okresie 23.02.2015 r. - 23.03.2015 r. w S. przy ul. (...) po uprzednim pokonaniu zabezpieczenia drzwi tarasowych poprzez dokonanie odwiertu w ramie drzwi dostał się do wnętrza domu jednorodzinnego, skąd zabrał w celu przywłaszczenia złotą i srebrną biżuterię, zegarek marki (...) o łącznej wartości 10.541 zł na szkodę J. M., opisanego wyżej,

tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k.;

XIV. w dniu 21 marca 2015 r. w P. przy ul. (...) po uprzednim pokonaniu zabezpieczenia drzwi balkonowych poprzez dokonanie odwiertu w ramie drzwi dostał się do wnętrza domu jednorodzinnego, skąd zabrał w celu przywłaszczenia złotą i srebrną biżuterię oraz pieniądze o łącznej wartości 800 zł na szkodę T. S., przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa określonych w art. 64 § 2 k.k., opisanego wyżej,

tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k.;

XV. w dniu 21 marca 2015 r. w P. przy ul. (...) po uprzednim pokonaniu zabezpieczenia okna kuchennego poprzez jego wyłamanie dostał się do wnętrza domu jednorodzinnego, skąd zabrał w celu przywłaszczenia złotą biżuterię o

łącznie wartości 8.300 zł na szkodę M. G., przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa określonych w art. 64 § 2 k.k., opisanego wyżej,

tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k.;

XVI. w dniu 28 marca 2015 r. w K. przy ul. (...) po uprzednim pokonaniu zabezpieczenia drzwi balkonowych poprzez dokonanie odwiertu w ramie drzwi dostał się do wnętrza domu jednorodzinnego, skąd usiłował dokonać kradzieży mienia wartości około 2.000 zł na szkodę Z. F., lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na spłoszenie przez załączony alarm, przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa określonych w art. 64 § 2 k.k., opisanego wyżej,

tj. o przestępstwo z art. 13 § 1 k.k. w związku z art. 279 § 1 k.k. w związku z art. 64 § 1 k.k.;

XVII. w dniu 02 kwietnia 2015 r. w R. przy ul. (...) po uprzednim pokonaniu zabezpieczenia drzwi balkonowych poprzez dokonanie odwiertu w ramie drzwi dostał się do wnętrza domu jednorodzinnego, skąd zabrał w celu przywłaszczenia złotą, srebrną i sztuczną biżuterię oraz pieniądze o łącznej wartości 5.000 zł na szkodę I. Z., przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa określonych w art. 64 § 2 k.k., opisanego wyżej,

tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k.;

XVIII. w dniu 05 kwietnia 2015 r. w R. przy ul. (...) po uprzednim pokonaniu zabezpieczenia drzwi tarasowych poprzez dokonanie odwiertu w ramie drzwi dostał się do wnętrza domu jednorodzinnego, skąd zabrał w celu przywłaszczenia złotą i srebrną biżuterię, sześć zegarków, pieniądze, 3 butelki alkoholu o łącznej wartości 26.000 zł na szkodę K. M. i S. B., przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa określonych w art. 64 § 2 k.k., opisanego wyżej,

tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k.;

Wyrokiem z dnia 28 listopada 2017 r. Sąd Rejonowy w Tarnowskich Górach:

1. oskarżonego S. R. uznał za winnego popełnienia w krótkich odstępach czasu, z wykorzystaniem takiej samej sposobności:

- zarzucanych mu czynów opisanych wyżej w punktach I, III, od V do XVIII, przy czym zmienił opis czynu zarzucanego w punkcie V, przyjmując, że osobą pokrzywdzoną jest J. S., zmienił opis czynu zarzucanego w punkcie VII, przyjmując, że osobą pokrzywdzoną jest T. W. (2), zmienił opis czynu zarzucanego w punkcie XIV w ten sposób, że łączna wartość skradzionego mienia wyniosła 750 złotych, zmienił opis czynu zarzucanego w punkcie XVIII w ten sposób, że łączna wartość skradzionego mienia wyniosła 26.000 złotych i 1.000 funtów brytyjskich oraz zmienił opis wszystkich ww. czynów w ten sposób, że przyjął, że oskarżony dopuścił się ich w warunkach powrotu do przestępstwa, będąc uprzednio skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Ostrowcu Świętokrzyskim z dnia 17.08.2001 r., sygn. akt II K 550/01 za ciąg czynów z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. i art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. na karę 2 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbył w okresie od 03.02.2001 r. do 03.10.2003 r., a następnie został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Łańcucie z dnia 20.11.2008 r., sygn. akt II K 266/08, zmienionym wyrokiem Sądu Okręgowego w Rzeszowie z dnia 13.03.2009 r., sygn. akt II Ka 116/09 za czyn z art. 288 § 1 k.k. i art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 13 § 1 k.k. i w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbył w okresie od 16.02.2008 r. do 13.11.2008 r. oraz od 09.06.2011 r. do 13.03.2012 r.,

z których czyny opisane w punktach I, III, V, VI, VII, VIII, IX, XI, XIII, XIV, XV, XVII, XVIII wyczerpują znamiona przestępstwa z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k., a czyny opisane w punktach X, XII, XVI, wyczerpują znamiona przestępstwa z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k.,

- tego, że w dniu 02 stycznia 2015 r. w T. przy ul. (...) po uprzednim pokonaniu zabezpieczenia okna balkonowego poprzez dokonanie odwiertu w ramie okiennej dostał się do wnętrza domu jednorodzinnego, skąd usiłował dokonać kradzieży mienia na szkodę C. S., lecz zamierzonego celu nie osiągnął z powodu braku przedmiotów zdatnych do dokonania kradzieży, przy czym czynu tego dopuścił się, będąc uprzednio skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Ostrowcu Świętokrzyskim z dnia 17.08.2001 r., sygn. akt II K 550/01 za ciąg czynów z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. i art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. na karę 2 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbył w okresie od 03.02.2001 r. do 03.10.2003 r., a następnie został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Łańcucie z dnia 20.11.2008 r., sygn. akt II K 266/08, zmienionym wyrokiem Sądu Okręgowego w Rzeszowie z dnia 13.03.2009 r., sygn. akt II Ka 116/09 za czyn z art. 288 § 1 k.k. i art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 13 § 1 k.k. i w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbył w okresie od 16.02.2008 r. do 13.11.2008 r. oraz od 09.06.2011 r. do 13.03.2012 r., tj. czynu, który wyczerpuje znamiona przestępstwa z art. 13 § 2 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k.;

- tego, że w dniu 23 stycznia 2015 r. w P. przy ul. (...) po uprzednim pokonaniu zabezpieczenia drzwi tarasowych poprzez dokonanie odwiertu w ramie drzwi dostał się do wnętrza domu jednorodzinnego, skąd usiłował dokonać kradzieży mienia na szkodę G. F., lecz zamierzonego celu nie osiągnął z powodu braku przedmiotów zdatnych do dokonania kradzieży, przy czym czynu tego dopuścił się, będąc uprzednio skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Ostrowcu Świętokrzyskim z dnia 17.08.2001 r., sygn. akt II K 550/01 za ciąg czynów z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. i art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. na karę 2 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbył w okresie od 03.02.2001 r. do 03.10.2003 r., a następnie został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Łańcucie z dnia 20.11.2008 r., sygn. akt II K 266/08, zmienionym wyrokiem Sądu Okręgowego w Rzeszowie z dnia 13.03.2009 r., sygn. akt II Ka 116/09 za czyn z art. 288 § 1 k.k. i art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 13 § 1 k.k. i w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbył w okresie od 16.02.2008 r. do 13.11.2008 r. oraz od 09.06.2011 r. do 13.03.2012 r., tj. czynu, który wyczerpuje znamiona przestępstwa z art. 13 § 2 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k.,

i za to na mocy art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. wymierzył mu jedną karę 5 lat pozbawienia wolności;

2. na mocy art. 46 § 1 k.k. zobowiązał oskarżonego do naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonych:

- J. P. kwoty 23.000 zł,
- B. S. i D. S. solidarnie kwoty 3.940 zł,
- T. W. (2) kwoty 20.000 zł,
- K. K. (2) i P. K. solidarnie kwoty 1.650 zł,
- A. L. kwoty 2.500 zł,
- T. S. kwoty 750 zł,
- M. G. kwoty 8.300 zł,
- I. Z. kwoty 5.000 zł,
- K. M. kwoty 16.900 zł i 1.000 funtów szterlingów,

3. na mocy art. 627 k.p.k., art. 2 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe, na które złożyły się kwoty: 400 zł tytułem opłaty i 2.205,32 zł tytułem wydatków.

Apelację od wyroku wywiódł obrońca oskarżonego, który zaskarżając orzeczenie w całości zarzucił błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za jego podstawę, a mający wpływ na treść wyroku poprzez nieprawidłową ocenę dowodów sprzeczną z zasadą logicznego rozumowania oraz wskazaniem wiedzy życiowej naruszającą art. 7 k.p.k. i przyjęcie na tej podstawie, że oskarżony S. R. dopuścił się zarzucanych mu czynów pomimo braku ku temu wystarczających podstaw w zgromadzonym w toku sprawy materiale dowodowym.

W oparciu o tak postawiony zarzut obrońca wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego od zarzucanych mu czynów względnie uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Tarnowskich Górach.

Z ostrożności procesowej jedynie na wypadek nieuwzględnienia podniesionego zarzutu błędu w ustaleniach faktycznych obrońca zarzucił wyrokowi także rażącą niewspółmierność (surowość) orzeczonej wobec oskarżonego kary 5 lat pozbawienia wolności i wniósł o zmianę wyroku w części dotyczącej wymierzonej oskarżonemu kary przez orzeczenie wobec niego kary pozbawienia wolności oscylującej w dolnej granicy ustawowego zagrożenia.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelację uznać należało za bezzasadną.

Skarżący całkowicie wbrew wynikom postępowania dowodowego i treści pisemnego uzasadnienia zaskarżonego wyroku wywodzi w swojej apelacji, że ustalenia sądu meriti oparte zostały wyłącznie na pomówieniach świadka uprzednio występującego w roli współoskarżonego, w sytuacji gdy dowodami całkowicie niezależnymi do relacji R. M. potwierdzającymi obecność oskarżonego w miejscu dokonania włamań do domów pokrzywdzonych J. S. (czyn z punktu V), M. G. (czyn z punktu XV) oraz I. Z. (czyn z punktu XVII) były zabezpieczone na miejscach zdarzeń ślady obuwia, które porównane z obuwie zabezpieczonym u oskarżonego zgodnie z opinią biegłych z zakresu traseologii uznane zostały za ślady pozostawione przez obuwie oskarżonego. Relacje R. M. w części dotyczącej miejsc, do których zawoził on oskarżonego zostały w pełnym zakresie potwierdzone informacjami o miejscach logowania się używanych przez niego do kontaktu z oskarżonym dwóch telefonów, jak też miejscach logowania telefonu używanego przez oskarżonego. Fakt kontaktu telefonicznego pomiędzy R. M. a oskarżonym w czasie zbieżnym z momentem dokonania włamań potwierdzają uzyskane billingi. Czas połączeń pomiędzy oskarżonym a R. M. jest przy tym zbieżny z momentem logowania się obu telefonów w pobliżu miejsc włamań. Ślady rękawic, które rodzajem materiału i jego strukturą odpowiadały rękawicom znalezionym u oskarżonego w momencie zatrzymania w dniu 17 kwietnia 2015 roku zabezpieczono w miejscach dokonania włamań do domów pokrzywdzonych C. S. (czyn z punktu II), M. G. (czyn z punktu XV) i I. Z. (czyn z punktu XVII). W końcu sposób przełamania zabezpieczeń we wszystkich włamaniach polegający na dokonaniu nawiercenia w ramach bądź to drzwi tarasowych bądź to w ramach okiennych wymagał użycia narzędzi, jakie zabezpieczono u oskarżonego w momencie zatrzymania w dniu 17 kwietnia 2015 roku. We wszystkich przypadkach, w których włamania połączone były z zaborem rzeczy ruchomych przedmiotem kradzieży były pieniądze i kosztowności o niewielkich fizycznie rozmiarach. Połączenie wskazanych okoliczności prowadzi do nieodpartego wniosku o sprawstwo oskarżonego w zakresie wszystkich przypisanych mu przestępstw. Oczywiście w sytuacji braku bezpośrednich świadków i innych, takich chociażby jak zabezpieczone ślady traseologiczne, dowodów dokonanych czynów zawsze będzie istniała możliwość postawienia hipotezy, że sprawcami czynów były inne osoby. W przypadku oskarżonego hipoteza ta musiałaby zakładać koincydencję obecności oskarżonego i R. M. w czasie i w pobliżu miejsca włamań z działaniami osób posługujących się tego samego rodzaju narzędziami, rękawicami, sposobem działania, nastawionych wyłącznie na kradzież kosztowności o małych fizycznie rozmiarach. Hipotezę tę należy jednak sfalsyfikować jako wręcz szalenie nieprawdopodobną na gruncie zasad doświadczenia życiowego.

Podjęta przez skarżącego próba podważenia wiarygodności relacji R. M. nie wytrzymuje krytyki. Wbrew wywiodom apelującego relacji tej nie sposób przypisać intencji w postaci umniejszenia odpowiedzialności R. M., skoro w momencie jego zatrzymania organy ścigania dysponowały jedynie dowodami wskazującymi na jego udział we włamaniu dokonanym w dniu 17 kwietnia 2015 roku w M.. Wskazanie przez niego kilkunastu miejsc, w których potencjalnie miało dojść do kradzieży z włamaniem, w takiej sytuacji jedynie po to, aby mógł liczyć na łagodniejszą

odpowiedzialność karną uznać należałoby za działanie daleko nieracjonalne i sprzeczne ze zdrowym rozsądkiem. Twierdzenia, jakoby miejsca potencjalnych włamań miały zostać zasugerowane R. M. przez przesłuchujących go i uczestniczących w eksperymentach procesowych funkcjonariuszy Policji nie wytrzymują krytyki w świetle okoliczności, że to dopiero informacje uzyskane od świadka stały się podstawą analiz dokonanych zgłoszeń o kradzieżach z włamaniem, co wynika jednoznacznie z treści notatki urzędowej z dnia 28 kwietnia 2015 roku (karty 105-106 akt sprawy) Co prawda świadek M. wskazał, że policjanci w czasie prowadzonego z nim eksperymentu wysuwali sugestie dotyczące ewentualnych miejsc, w które świadek miał wozić oskarżonego, lecz czynili to wyłącznie w oparciu o posiadane informacje o miejscach logowania telefonów, tak więc brak obaw, aby wskazane przez świadka miejsca niejako dopasowane zostały do posiadanych przez Policję informacji o dokonanych włamaniach.

Wbrew twierdzeniom apelującego nie sposób dopatrzeć się sprzeczności w podanej przez świadka M. informacji, że oskarżony do samochodu wracał jedynie z saszetką i reklamówką, z cechami przedmiotów, które zostały skradzione. Były to przecież jednie pieniądze, biżuteria, zegarki, tablety, laptop, konsola(...), aparat fotograficzny i butelki z alkoholem w liczbie nieprzekraczającej jednorazowo 4. Tak więc były to przedmioty, które z łatwością mieściły się w foliowej torbie reklamowej. Dla rozwiania ewentualnych wątpliwości co do cech konsoli (...) wypada jedynie wskazać, że urządzenie to w swojej największej wersji waży 280 g i jest wielkości 182 x 18,6 x 83,5 mm. Również podana przez świadka M. informacja o tym, że otrzymał od oskarżonego całkiem nowy telefon z kartą SIM na początku 2015 roku, choć z billingów wynika, że z telefonu tego korzystano jeszcze przed styczniem 2015 roku, a ściślej od 29 grudnia 2014 roku, nie może świadczyć o niewiarygodności relacji świadka. Wiedzę o tym, że aparat telefoniczny był całkiem nowy, świadek oparł wyłącznie na tym, że telefon został mu przekazany w oryginalnym opakowaniu, co wcale nie wskazuje na fakt, że nie był wcześniej używany. Obiektywnie nieprawdzie są co prawda informacje świadka M., że kontaktując się z oskarżonym korzystał przez cały czas tylko z jednego numeru telefonu. Trudno jednak w oparciu o tę okoliczność bronić tezy o niewiarygodności relacji świadka także w pozostałym zakresie, tym bardziej że mimo zmiany numeru telefonu, korzystał wciąż z tego samego aparatu telefonicznego o indywidualnym numerze (...).

Zgodzić można się z obrońcą, że wyłącznie w oparciu o dane dotyczące logowania się telefonów używanych przez oskarżonego i świadka M. nie sposób byłoby wywodzić pewnych wniosków dotyczących miejsca pobytu oskarżonego i świadka w pobliżu miejsca włamania, nie mniej wnioski w tym zakresie zostały sformułowane w połączeniu tych informacji z relacją świadka M. i wskazanymi przez niego informacjami na temat miejsc, w które zawoził oskarżonego. Z kolei podniesiona przez obrońcę okoliczność, iż nie ustalono czy z telefonu zatrzymanego przy oskarżonym korzystał tylko on, nie ma istotnego znaczenia, skoro relacja świadka M. jednoznacznie wskazuje na to z kim kontaktował się na wskazany numer telefonu, a przede wszystkim relacja ta nie zawiera informacji, aby łącząc się z numerem telefonu wskazanym mu przez oskarżonego rozmawiał z innymi niż oskarżony osobami.

Mając na uwadze powyższe wywody w pełni należało zaakceptować zaprezentowaną przez sąd I instancji ocenę dowodów, jako niezawierającą sprzeczności z regułami rozumowania, zasadami doświadczenia życiowego i wskazaniami wiedzy. Błędów w zakresie tej oceny nie wykazała wniesiona apelacja. W pełni należało zaakceptować również ustalenia faktyczne mające źródło w dowodach uznanych za wiarygodne.

Odnosząc się do sformułowanego warunkowo zarzutu rażącej niewspółmierności orzeczonej wobec oskarżonego kary 5 lat pozbawienia wolności, stwierdzić należy jego całkowitą bezzasadność. Mając na uwadze stopień społecznej szkodliwości czynów przypisanych oskarżonemu wynikający ze sposobu działania i wartości skradzionych rzeczy, przy uwzględnieniu także strony podmiotowej działania oskarżonego wiążącej się z całkowitą premedytacją, jak też biorąc pod uwagę działanie oskarżonego w warunkach recydywy specjalnej z art. 64 § 2 k.k. i wielokrotną karalność oskarżonego, a więc także te wcześniejsze skazania, które pozostawały poza podstawą ustalonej recydywy specjalnej, mając na względzie w końcu liczbę przypisanych oskarżonemu przestępstw, uznać należy, że wymierzona oskarżonemu kara 5 lat pozbawienia wolności w żadnym wypadku nie razi swoją surowością. Oskarżonego ocenić należy jako przestępcę profesjonalnego, który z przestępstwa uczynił sobie utrwalony sposób uzyskiwania dochodów, od czego nie odwoływały go wykonane wobec niego do tej pory, liczone w latach, okresy kary pozbawienia wolności. Kara wymierzona oskarżonemu musi w takiej sytuacji łączyć się z dolegliwością, która ma co najmniej szansę na zmianę zapatrywań oskarżonego na opłacalność dalszego popełniania przestępstw. Z pewnością formułowanie prognoz w

tym zakresie uznać należy za obarczone dużym ryzykiem niepowodzenia. Niemniej wymierzona oskarżonemu kara pozwala przynajmniej złagodzić niebezpieczeństwo dla chronionych dóbr wynikające z pozostawania na wolności osoby, której dotychczasowa ścieżka życiowa świadczy o utrwalonym zamiarze popełniania kolejnych przestępstw. Nie zmienia to jednak zapatrywania sądu, iż celem kary jest przede wszystkim skłonienie oskarżonego do zaniechania kolejnych przestępstw.

Mając na uwadze powyższe wywody, jak też nie dopatrzwszy się uchybień niewskazanych w apelacji i podlegający uwzględnieniu z urzędu sąd odwoławczy utrzymał zaskarżony wyrok w mocy.

Wobec nieuwzględnienia apelacji wywiedzionej wyłącznie przez obrońcę oskarżonego, zgodnie z art. 636 § 1 k.p.k. kosztami sądowymi za postępowanie odwoławcze obciążyć należało oskarżonego. Na koszty te przypadły: ryczał za doręczenia pism i wezwań w wysokości 20 złotych oraz opłata za nieuwzględnioną apelację skierowaną przeciwko rozstrzygnięciu o winie w wysokości należnej za postępowanie przed sądem I instancji. W związku z wymierzeniem oskarżonemu opłaty za I instancję w kwocie 400 złotych od kary pozbawienia wolności nieprzekraczającej swoją wysokością 5 lat, tej samej wysokości opłatę należało zasądzić za postępowanie przed sądem drugiej instancji.